

NESKONČENÁ VĚČNOST

Česká mariánská muzika 62

Ach, bě - da mě, bě - da, od - kud nic ne - vě - da,

hroz - né sly - ším hla - sy, až vstá - va jí vla - sy.

hroz - né vstá - va - jí vla - sy.

<p>1. Ach běda mně, běda,
odkud nic nevěda,
hrozné slyším hlasy,
až vstávají vlasy.</p> <p>2. Věčnost jest ten zvonec,
jejiž není konec,
jenž tak hrozně zvučí
a v mých uších hlučí.</p> <p>3. Ó věčnost, ó věčnost,
věkův nekonečnost,
ó čase bez času,
příčina zlých kvasů.</p> <p>4. O letitá léta,
jižť jest potom veta,
kdo se tam dostane,
věčně tam zůstane.</p> <p>5. To považ, člověče,
odlož světské péče,
vpusť mysl do pekla,
by se muk ulekla.</p> <p>6. Tisíckrát bych radči,
ó pekelní draci,
cpal do sebe hady,
trpěl všechny vady.</p> | <p>7. Za sladký bych pil med
mrzkého hada jed,
místo chléba z mouky
jedl bych pavouky.</p> <p>8. Všecko bych podstoupil
a rád se vykoupil,
skrz oheň bych prošel,
bych jen konce došel.</p> <p>9. Ať jen potom mohu
odpočinout v Bohu
a to mé mučení
vezme své skončení.</p> <p>10. Hříšniku, odvrát se
a k Bohu obrať se,
hle, čeká na tebe
otevřené nebe.</p> <p>11. Kdož jest mezi námi,
který mně oznámí,
co jest to věčnost pak,
již já se hrozím tak?</p> <p>12. Sečti břehu písek
a na štěpích lístek,
prach, nimž vítr věje,
a mořské krupěje.</p> | <p>13. Shromažď všecka léta
od stvoření světa,
přilož tisíckrát víc,
ještě to není nic.</p> <p>14. Ó má duše hrdá,
nebudíš tak tvrdá,
ej činiž pokání,
jenž hříchy vyhání.</p> <p>15. Oudové stkvostnosti,
nebudte tak zlostní,
plňtež vůli Pána,
takť nás mine rána.</p> <p>16. Ach běda ty duši,
která přijme v uši
»Jdi k d'áblům!« hrozný hlas
od Boha v smrti čas.</p> <p>17. Blaze pak člověku
při skonání věku,
jemuž dí Pán: »Nebe,
pod', čeká na tebe!«</p> |
|---|--|--|